

astronega podmorskega boja zoper naše sovražnike. Slava mu!

Pogreba velikega admirala Hausa, ki se je vršil dne 10. t. m. v Puli, so se udeležili cesar, maršal nadvojvoda Friderik, nadvojvoda Karl Stefan, načelnik generalnega štaba Hecendorf, vojni minister Krobatin, generalni polkovnik Boroevič in minister na kraljevem dvoru, baron Roszner, kot zastopnik o-grske vlade. Truplo rajnega velikega admirala je ležalo na odru na veliki bojni ladji „Viribus Unitis“, pokrito z bojnim praporom. Ko so truplo slovesno blagoslovili, so ga prenesli v čoln. V čolnih so spremljali cesar in drugi dostojanstveniki truplo mrtvega admirala na zadnji vožnji po Adriji. Ko so dospeli na kopno, se je spreved razvil k mornariški cerkvi, kjer se je truplo nanovo blagoslovilo. Cesar se je spreveda udeležil. Po sprevedu je cesar obiskal vdovo rajnega velikega admirala. Krsto sta krila venca naše ga in nemškega cesarja.

Spor z Ameriko.

Da je Amerika zaradi naznanjenega poostrenega podmorskega boja prekinila diplomatske (politične in trgovske) zveze z Nemčijo, smo že poročali. Ko je ta svoj sklep drugim državam naznanila, je posebej pozvala vse nevtralne (nepristranske) države, naj sledijo njenemu zgledu in isto tako pretrgajo z Nemčijo vse diplomatske zveze. Ta klic je bil zelo hudoben. Amerika sama v vojski ne bo napravila veliko škode, pač pa bi ne bilo brez pomena, ako bi se spustile v vojsko še tudi one sosedne države, ki mejijo na Nemčijo in se še dosedaj niso udeležile vojnega plesa. To so Švica, Nizozemska in Danska. Toda ljubše nam je, ako tudi druge države, ki ravno ne mejijo na Nemčijo, ne začnejo z njo vojske. Tu pridejo v poštev v Evropi: Španija, Švedska, Norveška in Grška, v Ameriki pa zlasti južnoameriške države Argentinijska, Brazilija in Čile.

Samoumevno je pač, da je ves svet z napeto pozornostjo čakal, kaj bodo storile države, ki jih je Amerika pozvala, da gredo za njo. Sedaj je koka že padla. Nobena država ni pretrgala z Nemčijo zvez, ampak vse so ji poslale samo bolj ali manj odločne ugovore proti poostrenemu podmorskemu boju. V ugovorih si sicer še vedno pridržujejo svobodo dejanja, ako bi njihove ladje ali njih državljanji trpeli kako škodo, ki ni v mednarodnem pravu utemeljena, toda nameravan splošen naskok Amerike se ni izvršil. Pač pa se je Amerika osmešila pred svetom, ker se je pokazalo, da nima one privlačne moči, ki si jo je sama domišljevala.

Amerika bo odslej še bolj previdna. Z Nemčijo je pretrgala le zveze, a vojske še ji ni napovedala. Z Avstrijo pa še niti zvez ni pretrgala, kamoli da bi ji napovedala vojsko. V Ameriki sami se je začelo tudi močno gibanje proti vojski. Čakati je treba le, kaj bo Amerika storila, ko bo sovražen podmorski čoln prvič potopil Američane ali kako ameriško ladjo. Takrat se bo pokazalo, ali si v resnici upa tudi z orožjem in dejanjem vstopiti med vojskujoče se države.

Švica proti blokadi.

Švicarska vlada je dne 11. februarja izročila

avstro-ogrskemu poslaniku v Švici odgovor na napoved poostrenega podmorskega boja z dne 31. januarja t. l. V njem izjavlja, da proglašitev poostrenega podmorskega boja pomenja težko poseganje v pravice Švice kot nepristranske države do svobodne trgovine, katere pravica ji je zajamčena v mednarodnem pravu. Blokada, ki je proglašena nad vsemi četverospornimi pristanišči, ki za Švico pridejo v poštev, resno ogroža oskrbovanje Švice z živili in surovinami. Četudi leži francoska luka Cetta, ki se vsled prijazne pogodbe s francosko vlado uporablja za uvoz blaga v Švico, izven zaprtega vodovja, vendar je pomorska trgovina tako omejena, da švicarsko narodno gospodarstvo trpi vsled tega zelo občutno škodo. Od avstrijsko-ogrške vlade določena morská zapora je sledila celi vrsti odredb, ki so v nasprotju z določili mednarodnega prava in omejujejo prostost gospodarskega gibanja; v teh razmerah je še težja in usodnejša. Švicarski zvezni svet je torej prisiljen, da najodločnejše ugovarja proti napovedani blokadi in njeni izvršitvi, v kolikor prekršuje po mednarodnem pravu priznane pravice nepristranskih držav. Zvezni svet sicer ne dvomi o tem, da bo avstro-ogrška vlada vse storila, da po možnosti zabrani težke posledice, ki bi iz blokade nastajale za švicarske državljane in za gospodarsko življenje Švice.

Švica odklanja.

V spomenici, katero je Wilson dne 4. februarja po ameriškem zastopniku izročil švicarski vladi, je obvestil švicarski zvezni svet o ukinitvi diplomatskih zvez z Nemčijo. Obenem je Wilson naznanil Švici, da bo Amerika v slučaju, ako bi Nemčija dejanski izvršila vse svoje obrazložene načrte, porabila vso svojo moč v obrambo svojih državljanov. Spomenica zatrjuje, da se Wilsonovo postopanje popolnoma vjema s temeljnimi načeli, ki jih je on razložil v poslanici ameriškega senatu dne 12. januarja. Zato sodi, da bi se pospeševal svetovni mir, če bi se tudi vse druge nevtralne države pridružile nastopu severnoameriške vlade. Švicarski zvezni svet je takoj naslednji dan odgovoril Wilsonu, da bo v tem važnem vprašanju, predno se končno odloči, vprašal druge nevtralne države za njihovo mnenje. Že vnaprej pa se opozori predsednika Wilsona na posebno stališče Švice, ki ga povzroča ustava, stoletno izročilo in volja ljudstva: vse to zahteva popolno nepristranost.

Dne 9. februarja pa je Švica naznanila severnoameriški vladi svoj končni odgovor. Kakor je švicarski zvezni svet že dne 14. avgusta 1916 naznanil vladam, da hoče Švica v sedanjih vojski ostati nepristranska, pri tem vstraja še tudi danes. Zvezni svet in zvezni zbor odločno izjavljata, da hoče Švica vsemi sredstvi, ki so ji na razpolago, tekom cele vojske čuvati in ohraniti svojo nepristranost in nedotakljivost svojega ozemlja. Dogodki tekom vojske so zvezni svet potrdili v prepričanju, da je stroga in poštena nepristranost Švice potrebna ter da je neodvisnost in nedotakljivost švicarskega ozemlja v interesu evropske politike. Švica bo tako dolgo vstrajala pri svoji nepristranosti, dokler se ne bo kršila neodvisnost in celotnost dežele, kvarili deželni interesi, ali pa žalila čast švicarske države. Švicarski zvezni svet opozarja Wilsona na zemljepisno dejstvo, da je Švica od vseh strani obdana od bojujočih se držav; če bi opustila nepristranost, bi njeno ozemlje gotovo takoj postalo splošno bojno torišče.

Če tudi se bodo gospodarske razmere v Švici vsled napovedane blokade razvijale še tako slabo, vendar se zvezni svet ne more odločiti, da bi napram Nemčiji sledil Wilsonovemu vabilu. Zvezni svet se samo omejuje na ugovor proti napovedi blokade, in proti njeni izvršitvi, v kolikor bo kršila v medna-

rodnem pravu zajamčene pravice nepristranskih držav.

Spanija ugovarja.

Španska kraljeva vlada izjavlja o poostrenem boju P-čolnov naslednje: Španska vlada utemeljuje svoj ugovor z dejstvom, da je naznanilo, ki pravi, da je plovba po gotovih morjih popolnoma zaprta, izven obsega temeljnih načel mednarodnega prava. Posebno pa se utemeljuje svoj ugovor s tem, da je pravica uničenja v nasprotju s temeljnimi določili, po katerih so se sicer vedno ravnali vsi narodi. Še celo v trenutku največjih nasilnosti. Španska vlada, vselej pripravljena v ugodnem trenutku pričeti s karaki za mir ali pripomagati do zaželenega mira, ne more priznati upravičenosti kakoga izjemnega stanja, vsled katerega bi bil otežkočen ali zmanjšan trgovinski promet Spanije in bi bilo ogroževano ne samo gospodarsko življenje te dežele, marveč tudi življenje njenih podanikov. Španska vlada ne dvomi, da bo našla avstro-ogrška vlada z ozirom na prijateljske odnose, ki vežejo obe državi, sredstva in pota, da se zadosi želji Spanije ter da ne bo ukinjen narodni obstoj Spanije.

Nizozemska ostane strogo nepristranska.

Iz Haaga se dne 8. februarja poroča: V začetku se je v drugi zbornici podal minister Cort van der Linden sledečo izjavo: Sedaj sem v položaju, da morem nekoliko natančneje poročati o resnih dogodkih v zadnjem času. Vlada je dosedaj v najtežavnih razmerah vojske samostojno določala svoje stališče. Ni našla nobenega vzroka, da bi vsled zdaj od Nemčije napovedanega poostrenega boja P-čolnov drugače postopala. Vlada se je med vojsko strogo ravnala po mednarodnem pravu. Kar je pravica, ostane po njenem mnenju pravica, čeprav je drugi kršijo. Vlada ni opustila, da ne bi tam, kjer so trpeli škodo interesi Nizozemske, resno ugovarjala proti postopanju raznih vojskujočih se držav, ako se po njenem mnenju to postopanje ni moglo spraviti natančno v sklad z mednarodnim pravom. Zlasti je visoko cenila temeljno načelo prostosti na morjih. Zoper odredbo, katero je Nemčija sedaj napovedala, je vlada, ne da bi spremenila svoje nepristransko stališče, odločno ugovarjala, in sicer kar se dostaja oviranja plovbe po morju, kakor tudi nameravane uporabe podmorskih čolnov, ki se ne strinja z mednarodnim pravom. Ravnotako, kakor pri drugih dogodkih, kjer se je kršilo mednarodno pravo, tudi sedaj ni vlada našla nobenega povoda, da bi kaj spremenila na svoji mednarodni politiki. Odločno se drži politike, vselej odobrene od obeh zbornic, da hoče ostati strogo nepristranska napram vsem strankam. Vlada ne bo odjenjala od svojega sklepa, da se bo z oboroženo silo ustavila, ako bi kdo kršil naše ozemlje ali našo samostojnost, in naj bi prišlo to kršenje od katerekoli strani. Težkoče, ki so posledica mednarodnega položaja, upa vlada premagati z odločnostjo in previdnostjo.

Danska ostane nevtralna.

Vse vesti, ki prihajajo iz Danske, zatrjujejo, da ostane tudi Danska gotovo nevtralna. Uradno besedilo odgovora Wilsonu še ni objavljeno.

Švedska noče z Wilsonom.

Švedski zunanji minister je severnoameriškega poslaniku Norrisu v Stockholmu dne 9. t. m. kot odgovor na Wilsonov predlog nevtralcem izročil sledečo odgovor: Politika, katero je švedska vlada tekom te vojske zasledovala, je stroga, nepristranska nevtral-

Daruško je potresaval jok usmiljenja, ko sem ji podal roko. Saj usmiljenost nežna dušica ni umela, kaj da teži, vleče in goni mene vojaka proč iz gostobje hiše, na cesto in v temo. Le g. general je pripomnil, da ravnam po vojaško dolžni obveznosti. Inženir me je pospremil do hleva, da bi mi bil v pomoč pri sedlanju.

Po 9. uri zvečer sem ostavil Lvov in zavil proti selu Sokolniki. Vam je moje kljuse broalo, vriskalo in teklo kot bi mu kuril pod nogami, saj sem ga neusmiljeno drezal z ostrogami. Sedaj sem bil gospodar, ki se je krvavo maščeval za vso povžito živalsko trmo in nagajivost. Jezdil sem po večini v diru in dospel čez poldrugo uro v Sokolnike. Potipal sem po sedlu odzadaj, je-li je še privezan na njem moj kovček. Ta je še visel na motvozu, a med ježo se je odprl; srečno sem raztrosil med potjo vse, kar koli sem nakupil. Rešil sem le pelerino, ki sem jo ogrnil pred odhodom. Za zagrešeno neprevidnost sem se pa praskal za ušesi, a tolažila me je zavest, saj je mesto blizu, si bom pa še enkrat vse oskrbel.

Selo Sokolniki je presneto dolgo in razsežno. Prejezdil sem celega po dolgoti, vprašajoč po vojakih. Iz bajt so prilezli ljudje na trkanje, vendar je vsak le odkimal:

„Toda nemaje žolura (vojake).“

Res, v celi vasi ni bilo niti jedne vojaške sukaje. Kam pa sedaj? V Lvov nazaj ali ostati tukaj? Pred ta plot pomisleka vrednih vprašanj sem se potaval v oni noči in sklenil: Nočevati tu noč, drugo jutro pa zopet v Lvov. Po zunanosti najlepšo hišo sem si odbral za nočevanje. Dolgo sem trkal, da je zaropotal zapah in skozi vrata je pobulil zarašeni

žid. Vidno ga je pomajal strah pri pogledu na vojaka, ki se klati pozno v noči okrog. Žid je zbral svojo pičlo koražo in tresoč vprašal:

„Česa želite, velemožni gospod?“

Na kratko sem mu povedal, da bova jaz in pa konj nočila pod njegovo streho. Stari pograbijski storil vse, kar sem mu velel, s prisiljeno uljudnostjo, kateri je bilo primešanih nekaj kapljic strahu. Konju je položil, meni pa pripravil slamnato ležišče v posebni sobi. Blebetavi kosmatin bi bil rad bogzna kakih novih izmotal raz moj jezik, a sem trdovratno molčal in se zavalil na slamo. Dobro sem spal.

Solnce me je že pozdravljalo skozi okno, ko si sem vzbujen omencaval oči. Postopil sem h konju na dvor. Bulil je pri praznih jaslih in sameval v hlevu. Pri tako visoko vozečem solncu ni bilo v celi hiši živih duše. Vse sobe so bile na stečaj odprte, a čifut je izginil v noči z družino in imetjem. Židovski beg mi je raztolmačil grom topov, ki je tudi meni grozil na uho. Abrahamov potomec se je prestrašil tega bobnečega vrvenja in posmical neznano kam. Hvaležem pa sem bil Bogu in njemu, da mi le mojega konja ni potatil.

Ta dan je bila nedelja in jaz sem zajezdil nazaj v mesto. Žival sem pustil v inženirjevem hlevu, in krenil proti jezuitski cerkvi, da bi maševal. V tem starodavnem hramu božjem je bilo natlačeno mestne gospode, da je kar švistelo po cerkvi samega drgnenja ob svilnati obleki v stiski. Ministriral mi je artilerijski stotnik. Verniki so prisostovali tej službi božji in na glas ihteli pri povzdigovanju. Ne vem, a je to poljsko-gospodarska navada, ali jam je bližajoči se

grom topov izžemal iz oči solze strahu pred nepoznano, a že glasno trkajočo vojno bado in grozo.

Po službi božji nisem krenil več k inženirjev, ampak prestopil prag preproste gostilne, kjer so točili pivo. Tukaj, pri vrčku piva, sem se sestal z že znanim stotnikom od 47. pešpolka. Mož mi je porazložil, da je dospel še le danes jutro v mesto, da so mu obvezali od krogle opraskano levico. Zaupal in potožil sem mu tudi jaz zavore bridke negotovosti. Tovariš mi je svetoval, naj jezdim popoldne z njim k njegovemu polku, saj spadava oba k isti diviziji. Se bo že dognalo, kje da so moji ljudje.

Prav zadovoljen sem bil s tem predlogom, še prav vesel, ker sem iztaknil znanega človeka, ki je bil pripravljen, me potegniti iz tega samotnega tavanja. Tovariš je bil bahato-ponosen, da je Dunajčan, ki bi „ga“ slobodno posrkal cele polovnjake, a bil bi brijten; kar nič bi se mu ne poznalo. Pri vsakem vrčku se je bolj razvnel in videči je bilo, da ga povžiti alkohol ne dela brihtnejšega, ampak kričavo in okajeno glasnega. Bog zna, kaj mi je vse nakvantal: o svojih činih v prvi bitki, o svojem najboljšem konju in o hrabrih štajerskih fantih, ki jih je danes zgodaj ostavil pred Lvovom, v vasi Dimitrijev.

Popoldne sva se oba vesele volje zmotala na konje, da podirjava skupno v že omenjeno vas. Gospod stotnik se je sumljivo pogugal v sedlu, pregloboko je bil pogledal v hvalisani vrček. A kljub temu je bil na potu zabaven in pel na vse pretega hvalo svoji kobili, ki jo doma jezdi njegova soproga, in da lucika zna skakati na dolgo in široko, ko bi se bila kolala v prikrusu.

(Dalje sledi.)

most. Vlada je storila vse, kar ji je mogoče, da zve-
slo izpolnjuje vse dolžnosti, katere ji nalaga ta poli-
tika. Vlada se je večkrat obrnila do nevtralnih dr-
žav, da bi dosegla skupno delo med njimi. Se pose-
bno ni opustila, da ne bi stavila vladi Zedinjenih dr-
žav tozadevnih predlogov. Z obžalovanjem pa vlada
pribeje, da koristi Zedinjenih držav niso dovo-
lili, da bi se Zedinjene države pridružile predlogom
švedske vlade. Predlogi kraljeve vlade so dovedli do
sklepa, da Švedska, Danska in Norveška skupno na-
stopajo proti vojskojem se strankam. Kraljeva vla-
da, ki ima srce za nepopisno trpljenje, ki od dne do
dne vedno hujše obtežuje vse človeštvo, je priprav-
ljena, da porabi vsako nudečo se ji priliko, da pri-
pomaga k bližnjemu, stalnemu miru. Vlada je torej
hitela, da se pridruži plemenitemu podvzetju predse-
dnika Wilsona v to svrhu, da se preiščejo možnosti,
ki bi vodile do pogajanj med vojujočimi se stranka-
mi. Predlog, ki je bil predmet sedanji izmenjavi pis-
menih izjav, navaja kot cilj skrajšanje vojnega zla.
Vlada Zedinjenih držav pa je kot sredstvo za doseg
tega cilja izbrala način, ki je popolnoma v nasprot-
stvu z načeli, ki so dozdaj kraljevo vlado vodili pri
njeni politiki. Kraljeva vlada, ki se naslanja na ma-
nenje naroda, kakor se je to pokazalo v enoglasnih
resolucijah ljudskih zastopnikov, hoče v bodočnosti
kakor v preteklosti še nadalje hoditi po nevtrali-
teti in nepristranosti napram vojujočim se strankam. To
svojo pot bo zapustila šele takrat, ako jo bodo živ-
ljenski interesi dežele in čast naroda prisilili, da to
svojo politiko spremeni.

Norveška odklanja.

Norveška vlada je dne 8. februarja naznanila
vladi severoameriških Združenih držav na Wilsonov
predlog, da naj ukine diplomatske zveze z Nemci o
da Norveška ne more slediti temu pozivu. Norveška
ostane še tudi nadalje nepristranska.

Grčija odklanja.

List „Central News“ poroča iz Aten, da je gr-
ška vlada odgovorila vladi Zedinjenih držav, da ne
namerava spremeniti svojega nevtralnega stališča.

Južnoameriške države ugovarjajo.

Tudi južnoameriške države se niso pridružile
Wilsonu in so po svojih vladah poslale samo protest
proti proglasitvi poostrenega podmorskega boja. V
brazilijskem ministrskem svetu je dne 8. febr.
prečital ministrski predsednik protestno spomenico
proti nemški spomenici glede poostrenega podmorske-
ga boja in proti nemški blokadi. S to spomenico so-
glašajo vsi člani brazilijskega ministristva.

Argentinska vlada je dne 8. februarja
izročila nemškemu poslaniku odgovor na nemško na-
poved o poostrenem boju P-čolnov. V tem odgovoru
izraža Argentinja svoje obžalovanje, da so se tako
skrajne odredbe smatrale za potrebne ter izjavlja, da
bo svoje zadržanje kakor vselej uravnala po zakonih
mednarodnega prava.

Tudi južnoameriški državi Bolivija in U-
raguay v svojem odgovoru na nemško spomenico
ugovarjajo proti nemškemu stališču glede poostrene-
ga podmorskega boja.

Nemčija in škandinavske države.

Nemčija bo škandinavskim državam (Danski,
Švedski in Norveški) dajala premog, ki so ga dose-
daj dobivali iz Anglije. Tudi dovolj dokaza, da te dr-
žave ne mislijo pretrgati z Nemčijo diplomatskih
zvez.

Poostreni podmorski boj.

Nemci so si zgradili podmorske čolne tako ve-
like, da lahko po par mesecev ostanejo zunaj na mo-
rju. Pravijo tudi, da jih podmorski trgovski čoln
„Bremen“ oskrbuje z gradivom in živili na morju.
Zdaj se bo „Bremenu“ še pridružila „Deutschland“, ker
ne sme več v Ameriko. Nemci upajo, da bodo v
mesecu potopili ladij za 1 milijon ton. Sovražniki bo-
do baje vsled tega boja najbolj občutili pomanjkanje
premoga, surovih rud in lesa. Uspeh poostrenega
podmorskega boja ne obstoji samo v tem, koliko so-
vražnih in nevtralnih ladij potopijo, ampak še bolj
tem, da sovražna in nevtralna trgovska brodovja ne
upajo več na morje, ali pa le v malem številu. V
vseh državah prihajajo poročila, da je trgovsko pa-
roplovstvo skoraj popolnoma ustavljeno. O potopljenih
ladijah poročajo le sovražniki, Nemčija ne. Zato po-
datki niso zanesljivi. Dosedaj še ni Nemčija po-
tola nobene ladje, s katero bi se potopili tudi nevtrali-
ni državljani.

Uspehi poostrenega podmorskega boja.

Poostreni podmorski boj silno upliva na pa-
roplovstvo v nevtralnih in sovražnih deželah. Velika
večina paroplovnih družb je popolnoma ustavila plo-
vbo trgovskih in potniških parnikov. Se celo ribi-
lovstvo v zatvornem ozemlju je večinoma ustavljeno.
Na tisoče mornarjev je brez kruha.

Na Španskem počiva skoro vse paroplov-
stvo. V Barceloni so n. pr. sklenile ameriške organi-
zacije, da pod sedanji razmerami ne sme nobena
ladja odpluti na odprto morje. V barcelonski luki je

zasidranih čez 60 ladij. Enako je v drugih španskih
lukah. Na sotine mornarjev je brez zaslužka.

Na Nizozemskem je večina parnikov za-
sidranih v pristaniščih. Družba „Haarlem“, ki ima
43 parnikov, je imela dne 12. februarja 37 ladij v do-
mačem pristanišču. Neka druga družba, ki je imela
svojih 28 ladij v službi Anglije ter je prevažala bla-
go iz Amerike v Evropo, je odločila vse svoje la-
dje domov.

Enako kot v nizozemskih, je v danskih,
švedskih in norveških pristaniščih. Kakor
se glasijo poročila, je pomorski promet iz teh dežel
čez zatvorno ozemlje popolnoma ustavljen. Samo v
Kristijaniji leži v pristanišču nad 80 parnikov. Edi-
no med Nemčijo in severnimi deželami se plujejo ne-
katere ladje, ki pa imajo strogo določena znamenja.
Ker se med mornarji in pristaniškimi delavci, ki so
brez dela, opaza nevarno gibanje, so vlade določile
stroge varnostne odredbe in so vse potrebno odredile,
da dobijo brezdelni nadalje svoje plače.

Tudi Italija je radi poostrenega podmorske-
ga boja v hudih skripeh. Zaloge premoga gre-
h kraju. Od 1. do 10. februarja bi moralo v italijan-
ska pristanišča pripluti 48 premogovnih parnikov iz
Anglije, a dospelo jih je samo 7. Ostali so bili ali
potopljeni, ali pa so se pred P-čolni skrili v četve-
rosporzumova pristanišča. Do dne 12. februarja s
P-čolni potopili že 12% italijanskih ladij.

Poostreni podmorski boj pa silno upliva tud
na ameriško paroplovstvo. V Novem Jorku in v
drugih severoameriških pristaniščih je zasidranih
na stotine ladij, ki so dosedaj vozile med Evropo in
Ameriko. V Novem Jorku leži nakopičenih čez 5000
poštaih vreč, določenih za Evropo. 32 ladij je oblo-
ženih z žitom in petrolejem za Anglijo in Francijo.
A ladje si ne upajo na odprto morje. Samo v Novem
Jorku je brez službe 2300 mornarjev.

Podmorski čolni so dosedaj potopili, kot se dne
12. februarja uradno poroča iz Berlina, sovražnih
ladij, ki so imele skupno 822.535 ton, t. j. nad 800
ladij. V tem se niso vštete pomožne križarke in dru-
ge manjše ladje. To ogromno število potopljenih ladij
je za 100.000 ton večje, kot je bilo število ladij fran-
coske mornarice, ki se računa kot tretja največja
mornarica na svetu.

Avstrijci in Amerika.

Zveze med Avstrijo in Ameriko se dosedaj ni-
so ukinjene. Ameriška vlada baje želi, kakor poroča-
jo švicarski listi, da bi se zveze med Ameriko in Av-
strijo ne ukinile.

V Ameriki so močne avstrijske in nemške dru-
žbe, katere imajo v rokah veliko industrijo in dru-
podjetja. Dne 6. februarja je 500 takih družb po svo-
jih zastopnikih sklenilo odločen protest proti vmeša-
vanju Zedinjenih držav v vojno. V Ameriki prebiva
med drugimi okrog 200.000 Slovencev in Slovenk, ki
imajo tam večinoma dober kruh. Ako bi nastala med
Zedinjenimi državami Severne Amerike in Avstrijo
vojska, bi bili naši rojaki v Ameriki izpostavljeni
veliki nevarnosti. Radi tega ameriški Slovenci želi-
jo, da se razmerje med Avstrijo in severoameriški
Zedinjenimi državami ne spremeni.

Naše žrtve za domovino.

Sv. Jurij ob Ščavnici: Vrste naših
mladeničev se redčijo. Najboljši padajo v grob. Po-
trih srce zopet beležimo novo in nepogrešljivo žrtev
iz naše župnije. Seliški mladenič Jakob Gomzi je
dal svoje mlado življenje v boj za domovino dne 17.
decembra 1916. Smrtni strel ga je zadel v trebuh. Po
kratkem in udanem trpljenju je izdihnil svojo bogo-
ljubno dušo. Pokopan leži na pokopališču v Oseku,
v grobu št. 212. Mir duši blagega, tihega, od vseh
čislane mladeniča. Priletnim staršem pa, ki jim je
Bog odvzel palico njihove starosti, sožalje.

Zalostna novica je ranila srce staršem, sestri
in šestim bratom, ko so dobili poročilo od č. g. vo-
nega kurata, da je zadela ruska krogla pridnega in
poštenega mladeniča Ernesta Slaček iz Ročice
pri Sv. Benediktu v Slov. gor. Žrtvoval je
svoje mlado življenje v 21. letu svoje starosti za ce-
sarja in domovino. Izpolnjeval je zvesto svoje dol-
žnosti do cesarja, naprej proti izdajalskemu Labu.
Tam je bil ranjen, ko pa je zopet ozdravel, se je po-
dal v Galicijo, kjer je našel svoj prerani grob. Rad
je pisal svojim ljubim staršem, sestri in bratom na
bojišče ter si je vedno želel, da se zopet vsi veseli
snidejo. Odkar je bil v Galiciji, sta bila z bratom
Mihaelom skupaj, a on pri smrti Ernestovi ni bil,
ker je precej daleč od njega v bolnišnici junaško ži-
vljenje izročil Bogu. Njegovo telo počiva v bližini
brata Dominika, ki je padel že leta 1914. Naj jima bo
tuja zemlja lahka!

Došla je žalostna vest, da je žrtvoval svoje še
mlado življenje za cesarja in domovino Anton Munda
iz Bratonečic, župnije Sv. Tomaž pri Or-
možu, star 24 let. Padel je v najlepši dobi svojega
mladega življenja. Sovražna italijanska krogla mu je
pretrgala ni življenja.

Iz Slivnice pri Mariboru nam pišejo:
Žalostno vest smo dobili, da je umrl v bolnišnici v-
sied ran, zadobljenih na italijanskem bojišču, vrl
mladenič Janez Grašič, p. d. Jenžetov, doma iz Po-

lane pri Slivnici, star 25 let. Bil je edini sin. It-
ljanska krogla mu je pretrgala nit mladega življenja.
Vseoposod so ga radi imeli.

Iz italijanskega bojišča nam je došla tužna no-
vica, da je padel dne 18. januarja junaške smrti za
domovino in cesarja mladenič Ivan Kolar iz obče-
spoštovane Homotove rodbine na Polzeli. Bil je
priden in pošten mladenič in krepka opera na obšir-
nem posestvu svoje matere, dokler tudi njega ni po-
klicala vojaška dolžnost proti laškemu izdajalcu. Ta-
ko mlad, še komaj 18 let star, pa že je moral žrtvo-
vati svoje življenje pred izdajalskim polentarjem.
Kako bridko občutimo izgubo predragega nam Iva-
na, to ve le On, ki je nad nami in po čegar vsemogo-
čni volji se je to zgodilo. Žalost je še tem večja,
ker se nahaja tudi starejši in sedaj edini sin že od
začetka te grozne vojske na bojišču in že tudi nekaj
časa ni glasu od njega. Žalujočo mater in sestre pa
naj potolaži neskončno modri Bog, rajnemu in nepo-
zabnemu Ivanu pa bodi bogat Plačnik!

Vsem padlim slovenskim junakom naj sveti ve-
čna luč!

Italijansko bojišče.

Na Goriškem so naši dne 9. februarja
pričeli napadati italijanske postojanke med Tolmi-
nom in Vrtojbo. Že prve dni so dosegli lepe vspehe.
Sovražniku smo odvzeli celo vrsto prednjih jarkov,
in vjeli nad 1000 mož. Bojev se udeležujejo tudi deli
našega slavnega domačega pešpolka št. 87. — Ita-
lijanski letalci so dva dni zaporedoma pripluli nad
Trst in okolico in metali bombe. Naši zrakoplovci so
dne 11. februarja napravili poizvedovalni polet v
Albanijo, dne 12. t. m. pa so obmetavali mesto Brin-
dizi na Italijanskem in tamošnje vojaške naprave z
bombami.

Na južnem Tirolskem postajajo boji dan
za dnevom živahnejši. Ob švicarski meji smo odbili
te dni več italijanskih napadov. V južnem kotu Ti-
rolske živahen artilerijski ogenj. Vsa znamenja ka-
žejo, da stojimo na italijanski fronti pred važnimi
dogodki.

Naši uspehi pri Gorici.

Iz Goriškega prihajajo razveseljiva poročila.
Lahe potiskamo nazaj, izgubljeni jarki prehajajo v
naše roke. Zdi se, da se pred Gorico dogajajo veli-
ke reči.

V petek, dne 9. februarja, ponoči so na-
ši pred Gorico napadli Italijane, jih vrgli iz pred-
njih jarkov ter vjeli 15 častnikov in 650 mož. Uple-
nili pa smo 10 strojnih pušk, 2 minska metača in o-
bilo drugega vojnega gradiva.

V soboto, dne 10. februarja, smo pred
Gorico krepko branili zavzete jarke in smo vjeli 370
mož. Državni kolodvor pri Gorici je že
v naših rokah.

V nedeljo, dne 11. februarja, se je bo-
jevanje pred Gorico, v Vipavski dolini in na Krasu
nadaljevalo. Ta dan se je razvil posebno hud ar-
tilerijski ogenj, kot predznak bodočih infanterijskih
napadov.

V ponedeljek, dne 12. februarja, se je v
Vipavski dolini razvil živahen artilerijski ogenj. —
Številni sovražni napadi pri St. Petru pri Gorici so
bili odbiti.

Naši štajerski vojaki pred Gorico.

Avstrijsko generalštabno poročilo z dne 10. fe-
bruarja pohvalno omenja, da se je pri zmagovitem
pohodu proti Italijanom pred Gorico dne 9. februar-
ja poleg drugih odlikoval tudi oddelek našega slav-
nega domačega štajerskega pešpolka št. 87. Nimamo
še sicer natančnejših poročil o teh bojih, a že te
kratke vrstice, ki jih je poslal v svet avstrijski ge-
neralni štab, pričajo, da so naši slovenski junaki iz-
vršili pred Gorico zopet velik čin. Gojimo prijetno u-
panje, da bo božji blagoslov spremljal naše hrabre
junake v obrambi ene najlepših točk naše domovine.

Italijani priznavajo, da so bili tepeni.

Italijansko uradno poročilo z dne 11. februar-
ja pravi, da je vzhodno od Gorice začela avstrijska
artilnerija dne 10. februarja živahno obstreljevati ta-
mošnje italijanske postojanke. Artilerijskemu in min-
skemu ognju je sledil močan napad na zahodna po-
bočja pri Sv. Katarini, severozahodno od Sv. Marka
in vzhodno od Vrtojbe med Soberjem ter železniško
črto Gorica—Dornberg. V boju za te postojanke je
prišlo do ljutega ročnega metaja. Italijansko poročilo
dostavlja, da drži italijanska artilnerija prednje po-
stojanke, ki se jih ni moglo pridobiti na-
zaj, pod zatvornim ognjem.